

C/2024/1105

5.2.2024

Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2023 r. – Goodwill M + G/Komisja

(Sprawa T-1125/23)

(C/2024/1105)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Goodwill M + G (Kontich, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci I. Van Giel i T. Toremans)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (UE) 2023/2055 z dnia 25 września 2023 r. zmieniającego załącznik XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) w odniesieniu do syntetycznych polimerów (Dz.U. 2023, L 238, s. 67, zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1907/2006”).
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Zarzut pierwszy: Naruszenie zasady proporcjonalności

Zaskarżone rozporządzenie ma na celu opracowanie stosowania nierozpuszczalnych polimerów syntetycznych o rozmiarze mniejszym lub równym 5 mm („syntetyczne artykuły polimeryczne” lub „mikrodrobiny plastiku”) obecnych w produktach w celu nadania pożądanej (możliwej) właściwości dla przeciwdziałania ryzyku, jakie te mikrocząsteczki mogą stwarzać dla środowiska wodnego. Rozporządzenie to skutkuje zakazaniem brokatu na bożonarodzeniowych dekoracjach, takich jak te oferowane w handlu. Jednakże zakaz nie jest odpowiedni do osiągnięcia celu realizowanego przez Komisję, a wynikające z tego niedogodności są nieproporcjonalne w stosunku do zamierzonego celu. Komisja nie wybrała również najmniej dotkliwego środka.

2. Zarzut drugi: Naruszenie zasady równego traktowania

Zaskarżone rozporządzenie przewiduje różne okresy przejściowe dla wejścia w życie nowych przepisów. Nierówne traktowanie ma miejsce w zakresie, w jakim okres przejściowy został przewidziany dla niektórych porównywalnych sektorów, takich jak sektor kosmetyków, a nie dla sektora dekoracyjnego, w którym działa skarżąca.

3. Zarzut trzeci: Naruszenie zasady pewności prawa

Po pierwsze, brak okresu przejściowego uniemożliwi przedsiębiorstwom dostosowanie się do nowych przepisów i ograniczenie w ten sposób ryzyka gospodarczego i finansowego. Po drugie, zakaz obrotu brokatem nie jest ani jasny, ani precyzyjny. Zakaz ma bowiem zastosowanie tylko wtedy, gdy brokat zostaje uwolniony w ramach „normalnego użytkowania” rozpatrywanych towarów, w niniejszym przypadku do dekoracji bożonarodzeniowych, ale termin ten nie jest jednoznaczny. Postępując w ten sposób, skarżąca nie jest w stanie ustalić, czy i w jakim zakresie zakaz ma zastosowanie do jej produktów, a uzasadnione oczekiwania co do zastosowania tego zakazu są niemożliwe.

4. Zarzut czwarty: Naruszenie obowiązku staranności

Z żadnego dokumentu nie wynika, że decyzja o nieustanowieniu okresu przejściowego w odniesieniu do brokatu uwalnianego podczas normalnego użytkowania produktu takiego jak dekoracje bożonarodzeniowe opiera się na badaniach naukowych lub innych udowodnionych faktach. Wydaje się, że Komisja, przyjmując to rozporządzenie, w sposób oczywisty niesłusznie uznała, iż sektory, które nie korzystały z okresu przejściowego, nie potrzebowały tego, ponieważ dysponowały skutecznymi alternatywami w stosunku do zakazanych mikrocząsteczek. W braku takiego dowodu Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie, naruszając w ten sposób ciążący na niej obowiązek staranności.